

sædvanlige fører bør kun meddeles, hvis dette har hjemmet i den nationale lovgivning.

(25) Der bør oprettes et erstatningsorgan, som skadelidte kan rette henvendelse til, hvis forsikringsselskabet ikke har udpeget en repræsentant eller forhåler sagen betydeligt, eller hvis forsikringsselskabet ikke kan identificeres, og som skal sikre, at skadelidte får erstatning. Erstatningsorganet bør kun træde ind i sjældne konkrete tilfælde, hvor forsikringsselskabet ikke efterkommer sine forpligtelser til trods for truslerne om sanktioner.

(26) Erstatningsorganet skal kun afgøre erstatningsspørgsmålet med hensyn til tab eller skade, som skadelidte har lidt, hvis sagen kan bedømmes objektivt, og organet skal derfor begrænse sine aktiviteter til - uden at behandle sagen - at kontrollere, at der er fremsat et erstatningstilbud i overensstemmelse med de fastsatte tidsfrister og procedurer.

(27) Juridiske personer, der i henhold til lov indtræder i skadelidtes erstatningskrav over for skadevolderen eller dennes forsikringsselskab (f.eks. andre forsikringsselskaber eller organer inden for den sociale sikring) bør ikke have ret til at fremsætte det pågældende erstatningskrav over for erstatningsorganet.

(28) Erstatningsorganet bør have ret til subrogation i den udstrækning, det har ydet erstatning til skadelidte. For at gøre det lettere at gennemtvinge erstatningsorganets krav mod forsikringsselskabet, hvis dette har undladt at udpege en repræsentant eller forhåler sagen betydeligt, bør organet i skadelidtes hjemland automatisk have ret til refusion med ret til at lade erstatningsorganet i det land, hvor forsikringsselskabet har sit etablerede forretningssted, indtræde i skadelidtes rettigheder. Dette organ vil bedre kunne indlede regressøgsmaal mod forsikringsselskabet.

(29) Selv om medlemsstaterne kan tillægge forelæggelsen af et erstatningskrav for erstatningsorganet subsidier karakter, bør skadelidte ikke være forpligtet til at forelægge sit erstatningskrav for skadevolderen, inden han forelægger det for erstatningsorganet. Skadelidtes stilling bør i dette tilfælde mindst være den samme, som når der forelægges et krav for en garanti-fond efter artikel 1, stk. 4, i direktiv 84/5/EØF.

(30) Denne ordning vil kunne gennemføres ved indgåelse af en aftale mellem de erstatningsorganer, medlemsstaterne har oprettet eller anerkendt, hvori der fastsættes bestemmelser om disse organers funktion og forpligtelser samt om fremgangsmåden ved refusion.

(31) Hvis forsikringsselskabet for et køretøj ikke kan identificeres, bør det sikres, at den endelige debitor for det beløb, skadelidte får udbetalt i erstatning, er garantifonden - som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i direktiv 84/5/EØF - i den medlemsstat, hvor det uforsikrede køretøj, der har forvoldt uheldet, er hjemmehørende. Hvis køretøjet er ukendt, skal det sikres, at den endelige debitor er garantifonden - som omhandlet i artikel 1, stk. 4, i direktiv 84/5/EØF - i den medlemsstat, hvor uheldet er sket -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv har som mål at fastsætte særlige bestemmelser for skadelidte, der er berettiget til erstatning for tab eller skade som følge af uheld i en anden medlemsstat end den, hvor skadelidte er bosat, forvoldt af køretøjer, der er forsikret og hjemmehørende i en medlemsstat.

Med forbehold af tredjelandes lovgivning om civilretligt ansvar og international privatret finder dette direktiv også anvendelse på skadelidte, der er bosat i en medlemsstat og er berettiget til erstatning for tab eller skade som følge af uheld i tredjelande, hvis nationale forsikringsbureau som defineret i artikel 1, stk. 3, i direktiv 72/166/EØF har tilsluttet sig ordningen med grønne kort, når sådanne uheld forvoldes af køretøjer, der er forsikret og hjemmehørende i en medlemsstat.

2. Artikel 4 og 6 finder kun anvendelse i tilfælde af uheld, der er forvoldt af et køretøj:

- a) som er forsikret gennem et etableret forretningssted i en anden medlemsstat end den, hvor skadelidte er bosat, og
- b) som er hjemmehørende i en anden medlemsstat end den, hvor skadelidte er bosat.

3. Artikel 7 finder ligeledes anvendelse på uheld, der er forvoldt af køretøjer, der er hjemmehørende i et tredjeland og omfattet af artikel 6 og 7 i direktiv 72/166/EØF.